

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۰۱/۱۰

احمد فواد ارسلا

بازی قدیمی پاکستان:

منافقت در افغانستان برای آماده شدن جهت بازگشت ترمپسلا

مقاله ذیل را قبلاً به انگلیسی نشر کرده ام:

<https://www.linkedin.com/pulse/pakistans-old-game-blaming-afghanistan-prepare-trumps-ahmad-arsala-baiye/?trackingId=PTSgL3LRRjmW1nsSKXX%2BLA%3D%3D>

ترجمه دری در ذیل تقدیم است.

به دنبال بازگشت دانالد ترمپ به قصر سفید، رهبران پاکستان طبق معمول به پلان سیاسی مورد علاقه خود، یعنی انداختن تقصیر بر گردن افغانستان، روی آورده اند. در اقدامی حساب شده و خطرناک، اسلام آباد حملات خود به همسایه اش را به بهانه تعقیب ملیشه های تحریک طالبان پاکستان (TTP) تشدید کرده است. همزمان، اسلام آباد دستگیری و اخراج پناهجویان افغان را آغاز کرده و کمپین تبلیغاتی خود را که افغانستان را عامل بحران های اقتصادی و امنیتی پاکستان می داند، شدت بخشیده است. این اقدامات به وضوح ناتوانی اسلام آباد در حکمرانی موثر و تمایل آن به دستکاری برداشت های بین المللی به نفع خود را نشان می دهد.

واقعیت اقتصادی پاکستان یک فاجعه بی پایان است. تورم به سطوح بی سابقه ای رسیده است، به طوری که در ماه می ۲۰۲۳ به ۳۸ فیصد افزایش یافت و تا جنوری ۲۰۲۴ در سطح بالا و پایدار ۳۰ فیصد باقی ماند. ارزش روپیه پاکستانی همچنان در حال سقوط است، به طوری که واردات ضروری مانند غذا و مواد سوخت غیر قابل تحمل شده

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ

است. ذخایر ارزی — یک شریان حیاتی اقتصادی — در اواسط سال ۲۰۲۳ به رقم خطرناک ۴ بلیون دلار کاهش یافت و کشور را در آستانه فروپاشی اقتصادی قرار داد. با نسبت قروض به تولید ناخالص داخلی بیش از ۷۰ فیصد و پرداخت سود که بیش از نیمی از درآمدهای دولت را می‌بلعد، ساختار مالی پاکستان زیر بار دهه‌ها سوءاداره و فساد فروپاشیده است.

به جای پرداختن به این مشکلات آشکار از طریق اصلاحات ساختاری، رهبران پاکستان ترجیح داده‌اند تقصیر را به گردن افغانستان ببندازند. این سرزنش به عنوان یک انحراف مناسب از کسری‌های تجاری مزمن و بدهی‌های فلج‌کننده کشور عمل می‌کند، که هر دو از علائم فساد سیستماتیک و شکست‌های سیاستی هستند. طبق معمول، اسلام‌آباد روایت کهنه‌ای را مطرح کرده که افغانستان عامل اصلی تروریسم و بی‌ثباتی منطقه‌ای است، ادعایی بی‌اساس و در عین حال به لحاظ سیاسی مفید.

از نظر امنیتی، مشکلات پاکستان به همان اندازه وخیم است. با وجود سرمایه‌گذاری عظیم در اردو، اسلام‌آباد در مهار احیای گروه‌های تروریستی داخلی مانند تحریک طالبان پاکستان (TTP) ناکام بوده است. این گروه‌ها، که بسیاری از آنها توسط سیاست‌های پاکستان در پرورش نیروهای نیابتی افراطی شکل گرفته‌اند، اکنون تهدیدی حیاتی برای خود کشور محسوب می‌شوند. با این حال، به جای اذعان به این شکست داخلی، رهبران پاکستان بر روایت خود مبنی بر اینکه افغانستان پناهگاه امنی برای ملیشه‌ها فراهم می‌کند، تأکید کرده‌اند. این امر به طور مناسبی تاریخ طولانی اسلام‌آباد در بی‌ثبات کردن افغانستان از طریق حمایت از طالبان و دیگر گروه‌های افراطی را نادیده می‌گیرد. علاوه بر این انحرافات، پاکستان اکنون تلاش می‌کند ائتلاف‌های منطقه‌ای علیه طالبان تشکیل دهد، از جمله جلب حمایت تاجیکستان برای یک همکاری ضدطالبان. راپورها حاکی از آن است که اسلام‌آباد به رئیس‌جمهور تاجیکستان، امامعلی رحمان، مراجعه کرده است، که نشان‌دهنده نامیدی آن برای نمایش فعال بودن در عرصه بین‌المللی است. با این حال، این اقدام سوالات جدی در مورد صداقت اسلام‌آباد مطرح می‌کند. آیا این اقدام تلاشی صادقانه برای مبارزه با افراطگرایی است یا ترفندی بدبینانه دیگر برای دستکاری تحرکات منطقه‌ای در حالی که سیاست‌های دوگانه خود را ادامه می‌دهد؟

با بازگشت قریب ترمپ به قدرت، بازی سرزنش پاکستان فوریت جدیدی پیدا کرده است. طرزالعمل معاملاتی رئیس‌جمهور آینده امریکا به سیاست خارجی و اصول "اول امریکا" فضای کمی برای دوگانگی‌های معمول پاکستان باقی می‌گذارد. رهبران اسلام‌آباد به خوبی آگاهند که اهمیت استراتژیک کشورشان برای واشنگتن به ادامه دادن این توهم که "قربانی" بی‌ثباتی افغانستان هستند، وابسته است. با نشان دادن افغانستان به عنوان منبع تروریسم، پاکستان امیدوار است کمک‌های امریکا و اهرم‌های دیپلماتیک را به دست آورد، حتی در حالی که اقدامات خود این کشور همچنان به بی‌ثبات کردن منطقه ادامه می‌دهد.

افغانستان، که در حال حاضر با چلنج‌های ناشی از حکومت طالبان، از جمله انزوای بین‌المللی، کمبود کمک‌های اقتصادی و بحران‌های انسانی گسترده دست‌وپنجه نرم می‌کند، بار دیگر به عنوان مهره‌ای در بازی‌های جیوپلیتیکی پاکستان مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرد. تلاش‌های اسلام‌آباد برای انحراف اتهامات نه تنها حاکمیت افغانستان را تضعیف می‌کند، بلکه چرخه خشونت و بی‌اعتمادی را که دهه‌هاست منطقه را گرفتار کرده، ادامه می‌دهد. این استراتژی همان‌قدر که بی‌پرواست، کوتاه‌نظرانه نیز هست و هر دو کشور را در معرض خطر قرار داده و هر امیدی برای صلح پایدار را از بین می‌برد.

رهبران پاکستان باید این عادت مخرب سرزنش کردن دیگران را کنار بگذارند. فروپاشی مالی و شکست‌های امنیتی این کشور نتایج مستقیم دهه‌ها فساد، بی‌کفایتی و سیاست‌های نادرست هستند. به جای انداختن تقصیر بر گردن افغانستان، اسلام‌آباد باید به شکست‌های خود اعتراف کرده و متعهد به اصلاحات معنادار شود. این اصلاحات باید شامل محدود کردن نفوذ اردو، تقویت تنوع اقتصادی، و برچیدن تهداب‌های افراطی باشد که به طرز بی‌مسئولانه‌ای ساخته شده‌اند.

جامعه بین‌المللی، بخصوص ایالات متحده، نیز باید دورویی پاکستان را تشخیص دهد. هرگونه کمک یا حمایتی از اسلام‌آباد باید مشروط به پیشرفت واقعی در حل بحران‌های داخلی این کشور و توقف فعالیت‌های بی‌ثبات‌کننده آن در افغانستان باشد. با ترمپ یا بدون ترمپ، جهان نمی‌تواند بیش از این رفتارهای مخرب پاکستان را تحمل کند.

زمان بهانه‌تراشی‌ها تمام شده است. رهبران پاکستان باید نتایج اقدامات خود را بپذیرند و مسئولیت آینده کشورشان را بر عهده بگیرند. سرزنش افغانستان مشکلات پاکستان را حل نمی‌کند — بلکه آنها را عمیق‌تر می‌کند و کل منطقه را به آشوب بیشتری می‌کشاند. جهان نظاره‌گر است و وقت آن رسیده که بازی‌های قدیمی اسلام‌آباد به پایان برسد.

آرشیف: مطالب نشرشدهٔ محترم احمد فواد ارسلا

د پانو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ